

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312091152/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

langer hendes Billet, lægger jeg Mærke til, hun rækker ham den ganske stiftende. Jeg finder hende smuk trods de ganske tarvelige Træk.

Vi kommer forbi Tinglev og hører nu allerede betydeligt mindre Dansk paa Stationerne, samtidig begynder min Kupé at tømmes, og det varer ikke længe, førend jeg er alene med den sønderjydske Pige. Jeg har Lyst til at tale med hende, men søger efter en Indledning; hun synes mig at være bleven endnu mere fordybet i sig selv, som hun sidder ubevægelig i sit Hjørne med et sørgmodigt Udtryk i Øjet. Endelig, ikke langt fra Slesvig, rejser hun sig med et, vore Blik mødes.

«Is' das schon Schleswig?» siger hun paa ægte Hamborgertysk.

Det svimlede en Smule for mig, jeg hørte endnu en Del tyske Lyde om, at hun skulde til Müllers Hotel, hvor hun var fæstet som Stuepige. Hun var urtysk!

Jeg var midt imellem le og græde og i Grunden væmmeligt flov. Saa uhyggeligt nær laa altsaa Udtrykkene for Melankoli og Koredvaskhed ved hinanden, og saa uforbederlig en Æsthetiker var jeg selv! Der havde jeg